

РЕШЕНИЕ

№ 7391

гр. София, 27.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав,
в публично заседание на 28.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3662** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. И. Т. от [населено място] срещу Заповед № П-05/27.02.2013г. на Председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), с която е прекратено служебното му правоотношение на длъжността “директор” на Обща администрация Дирекция „Финансово - стопански дейности и управление на собствеността” в ДАМТН, с ранг II младши, на основание чл. 12, ал.1 от ЗДСл, в рамките на изпитателния срок.

Жалбоподателят сочи, че обжалваният административен акт е нищожен като издаден от некомпетентен орган, както и незаконосъобразен, издаден при съществено нарушение на административно производствените правила. Направено е искане за отмяна на оспорената заповед, както и за присъждане на направените във връзка с делото разноски.

В проведеното по делото открито съдебно заседание жалбоподателят чрез се явява лично и се представлява от упълномощения адвокат И., който поддържа жалбата и направените с нея искания, по изложените в същата основания.

Ответникът – Председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, редовно призован се представлява в съдебното производство от юрисконсулт М., която оспорва жалбата, с искане да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на разноски.

Административен съд – София град, след като прецени събраните по делото

доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че П. И. Т. е била назначен за пръв път на държавна служба със заповед № Н - 441/30.11.2012г., считано от същата дата на длъжността “директор” на Обща администрация Дирекция „Финансово - стопански дейности и управление на собствеността” в ДАМТН, с ранг II младши, която длъжност е заемала до прекратяването на служебното му правоотношение със Заповед № П-05/27.02.2013г.. на основание чл.12 ал.1 от ЗДСл. Не се спори между страните, че П. И. Т. е работил по служебното си правоотношение за периода от 30.11.2012г. до 01.03.2013г. Следователно за този период оспорваният има продължителност на служебното правоотношение 3 месеца .

Издадена е Заповед № П-05/27.02.2013г. на Председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, с която служебното правоотношение на П. И. Т., от длъжността “директор” на Обща администрация Дирекция „Финансово - стопански дейности и управление на собствеността” в ДАМТН, с ранг II младши е прекратено, на основание чл. 12, ал.1, от ЗДСл, в рамките на изпитателния срок.

По делото е разпитана в качеството ѝ на свидетел К. Д. И., както и са приети всички доказателства по административната преписка.

При така установената фактическа обстановка Административен съд – София град направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото оспорената заповед е връчена на адресата си на 27.02.2013г., като жалбата срещу същата е подадена чрез ДАМТН до Административен съд – София град с вх. № 80-00-42/25.03.2013г. Тъй като обаче в оспорваната заповед не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва , то в конкретния случай следва да намери приложение хипотезата на чл.140 АПК, поради което настоящия съдебен състав приема, че жалбата е подадена в срок, от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Съгласно чл. 168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно – производствените правила и материално – правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – Председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Съгласно чл. 108, ал.1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Жалбоподателят е назначен на длъжност по служебно правоотношение със заповед на Председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, който по силата на чл.7, ал.2 от У. правилник на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор назначава и освобождава държавните служители в агенцията. Следователно, по силата на визираната правна норма Председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор в качеството му на орган по назначаването е компетентен да прекратява служебното правоотношение на държавните служители в ръководеното от него ведомство.

Спазена е и установената в чл. 108, ал.1 от ЗДСл писмена форма на акта за прекратяване на служебното правоотношение, като в него изрично е посочено

правното основание за прекратяване – чл. 12, ал.1 от ЗДСл, придобития ранг на държавна служба – II младши, както и е отразено, че на служителя се дължи обезщетение за неизползван платен годишен отпуск. .

При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

Предвид така установеното от фактическа страна, жалбата се явява неоснователна.

Съгласно чл.12 ал.1 и ал.3 от ЗДСл, при първо назначаване на държавна служба, органът по назначаване може едностранно да прекрати служебното правоотношение в рамките на изпитателния срок от 1 година. Срокът на изпитване не тече по време на законоустановен отпуск. Съгласно константната практика на ВАС прекратяването на правоотношението на основание чл. 12 от ЗДСл е право на органа по назначаване, което не подлежи на съдебен контрол, тъй като се упражнява по целесъобразност, с оглед качествата, показани от служителя по време на работата му. За реализирането му е достатъчно да е налице първо назначаване на кандидата като държавен служител и трудов стаж, по кратък от едногодишния изпитателен срок. Мотивировка на акта от страна на издателя му не е необходима и задължителна. По реда на чл. 169 от АПК при оспорване на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. В разглеждания случай условията на чл.169 от АПК са спазени от издателя на акта. От фактическа страна се установи, че П. И. Т. е бил назначена за пръв път на държавна служба на 30.11.2012 година така както изисква чл.2 от ЗДСл. От страна на служителят е подадена декларация по чл. 111. ал.2 от ЗДСл (лист 31 от делото) , с която е декларирано, че за първи път постъпва на държавна служба. Не се спори по делото, че оспорващият е работил реално по служебното си правоотношение по-малко от 1 година. Ето защо и като е упражнил правомощията си по чл.12 ал.1 от ЗДСл административният орган е приложил правилно закона.

Съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗДСл, всяко служебно правоотношение, възникнало за първи път, може в едногодишен срок да бъде прекратено без предизвестие от органа по назначаването. По същество това е изпитателен срок, установен в полза на този орган, в рамките на който да прецени качествата на служителя, необходими да изпълнява служебните функции и задачи именно като служител по служебно правоотношение. Нормата е императивна и е приложима при първоначално назначаване за всички категории служители, с изключение на визираните в § 75 от ПЗР на ЗИДЗДС, обн., ДВ, бр. 95/2003 г. и § 36 от ПЗР на ЗИДЗДС, обн., ДВ, бр. 24/2006 г., каквито изключения не съществуват в настоящия случай. Текстът въвежда изпитателен срок в полза на органа по назначаването, в рамките на който да прецени качествата за служителя за изпълнение на служебните задължения. При отрицателна оценка, административният орган е овластен да прекрати с едностранно волеизявление служебното правоотношение. При това тълкуване на текста следва да се направи извод, че в разглеждания случай изискванията на чл. 12, ал. 1 от ЗДСл са изпълнени и правото на органът по назначаването да прекрати служебното правоотношение със служителя е упражнено в съответствие с нормативните изисквания - служебното правоотношение е прекратено от административният орган в едногодишния срок за изпитване.

По тези съображения настоящия съдебен състав намира, че жалбата на П. И. Т. следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото с оглед заявената претенция от процесуалния представител на ответника следва да бъдат присъдени разноси, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв. съгласно разпоредбата на чл.8, вр. чл.7, ал.1 т.4 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2, от АПК, Административен съд – София град, I отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. И. Т. от [населено място] срещу Заповед № П-05/27.02.2013г. на Председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН), с която е прекратено служебното му правоотношение на длъжността “директор” на Обща администрация Дирекция „Финансово - стопански дейности и управление на собствеността” в ДАМТН, с ранг II младши, на основание чл. 12, ал.1 от ЗДСл, в рамките на изпитателния срок.

ОСЪЖДА П. И. Т. с адрес: [населено място], ж.к. М. I, [жилищен адрес] ет.1, ЕГН [ЕГН] да заплати на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор (ДАМТН)сума в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

Административен съдия: